

INCREDERE IN BUNATATEA LUI DUMNEZEU. HABACUC

Dragul meu prieten, in acest studiu vom descoperi cateva ganduri din cartea lui Habacuc. Habacuc a fost contemporan cu Naum, Sofonia si Ieremia in timpul regelui Iosia si Ioachim. In acele timpuri Asiria deja iesise din scenariu si Babilonia se afla la putere. Nabucodonosor invinsese Egiptul si se pregatea sa atace Ierusalimul.

Cartea lui Habacuc raspunde la anumite intrebari existentiale, ca de exemplu, de ce suferă cei neprihaniti iar celor rai le merge bine. Vom incepe sa citim

Habacuc 1:2: *“Pana cand voi striga catre Tine, Doamne, fara s-asculti? Pana cand ma voi tangui Tie, fara sa dai ajutor?”*

Expresia “pana cand” demonstreaza ca omul nu intelege misterul durerii. Omul nu a fost creat pentru violenta, nici pentru nedreptate sau durere. Stim care este cauza tuturor acestor lucruri: pacatul. Dar aceasta nu explica si nici nu calmeaza suferinta, din punct de vedere omenesc. De-a lungul Bibliei vedem de multe ori indignarea omului fata de nedreptati. Si intrebarea intotdeauna este „de ce?”. Dar Habacuc formuleaza intrebarea in alt fel, el spune: „pana cand”. Este ca si cand nu ar accepta existenta durerii, ca si cand l-ar implora pe Dumnezeu sa-i puna capat pacatului. Iar Dumnezeu raspunde si spune ca in fata tabloului de nedreptati pe care chiar poporul lui Dumnezeu le face celor mai in nevoie. El, Dumnezeu Insusi , pregateste popoarele necredincioase pentru ca Israel sa primeasca ceea ce merita. Dar este Dumnezeu cel care provoacă distrugerea? Si încă odata gasim aici stitul atributiv pe care il are literatura ebraica. Dumnezeu este responsabil pentru tot ce se intampla doar pentru faptul ca nimic nu s-ar intampla fara consimtamantul lui. Asa cum in Exod se spune ca Dumnezeu i-a impietrit inima lui faraon. Adevarul este ca Dumnezeu nu a facut asa ceva. Dumnezeu niciodata nu face nimic rau. El doar ingaduie ca poporul sa culeaga ce a semanat.

Profetul Habacuc intelege ca poporul se indepartase de Dumnezeu si ca departe de Dumnezeu ar fi putut fi distrus in orice moment. Dar Habacuc nu intelege de ce Dumnezeu s-ar folosi de un popor pagan ca Babilonia pentru a distruge poporul Israel. Oricat de rai ar fi fost israelitii, babilonienii oare nu erau mai rai decat ei? Profetul Habacuc nu intelege ca asa erau circumstantele lumii in acel moment. Din punct de vedere istoric Babilonia era natiunea care domina lumea in acel moment. Dumnezeu nu a cautat un popor mai rau decat Israel pentru a-i pedepsi pe israeliti. Circumstantele au devenit negative pentru un popor care, in ciuda faptului ca il cunostea pe Dumnezeu, se departase de el din propria initiativa.

In capitolul 2, Dumnezeu ii spune profetului, in versetul 4:

„Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.”

Acest verset i-a dat numele doctrinei neprihanirii prin credinta. Pavel a repetat acest nume mai tarziu si Martin Luther, inspirat in acest verset, i-a infruntat pe romani fara nici o frica.

Cine este cel ingamfat care nu are sufletul neprihanit in acest verset? Fara nici o indoiala se refera la babilonieni. Ei erau ingamfati. Cuvantul ebraic inseamna „orgolios” si este acelasi cuvânt care se foloseste pentru descrierea caracterului ingamfat al lui Satana. Babilonienii erau foarte mandri de puterea lor militara, de marile lor cuceriri. Au construit un imperiu impresionant pe care il considerau invincibil. Nabucodonosor spunea: nu este aceasta marea Babilonie pe care eu am ridicat-o? Dar sa mergem dincolo de toate acestea. Ce le mai face orgoliul persoanelor, in afara de a-i face sa fie aroganti? Ii deformeaza in interior, si ii face sa

nu aiba sufletul curat. Ei si-au pus increderea in lucrurile omenesti, in posesiunile materiale si in puterea lor.

Dar cel neprihanit va trai prin credinta. Aceasta inseamna ca in fata distrugerii care urma sa vina, cel neprihanit se va alina in siguranta si protejat de Dumnezeu. Cine este cel drept? Cel care se pocaieste de pacatele lui, cel care se intoarce la Dumnezeu, cel care se crede doar in Dumnezeu pentru mantuirea lui. Doar el va obtine indurarea lui Dumnezeu in ziua Invierii. Acum sa trecem toate aceste concepte la viata spirituala. Nu se mai poate trai cu nedreptatea, violenta, pacatul si mizeria. Isus trebuie sa revina cat de curand. Multa lume se intreaba astazi la fel ca si Habacuc: Pana când? Iar raspunsul divin este: aveti rabdare. Mai este putin si ziua aceea va veni. Si in acea zi, cel care s-a increzut in fortele lui pentru a fi mantuit, va muri. Dar cel neprihanit va trai prin credinta.

In partea a treia a studiului vom continua cu discutia noastra despre credinta. Daca am dori sa gasim alt cuvânt care sa descrie mai bien conceptul de credinta, ar folosi cuvântul „incredere”. A avea credinta inseamna a se crede. Când spui „cred in Dumnezeu” vrei sa spui ca ai incredere in El. Si acest lucru este important in experienta crestina pentru ca ne putem intalni cu multe circumstante in viata, in care Dumnezeu nu iti va da nici o explicatie. Vei avea nevoie sa te increzi in Dumnezeu. Si de ce ai face lucrul acesta? Pentru ca Dumnezeu ti-a dat motive suficiente pentru ca sa te increzi in El.

Pe Israel l-a scos cu mana puternica din sclavia Egiptului, l-a condus in siguranta prin Marea Rosie, l-a pazit in desert, i-a proportionat mancare, apa, umbra, caldura. Ce indoieli puteau sa aiba ei la adresa lui Dumnezeu? Si spun si mai mult. Chiar daca poporul lui Dumnezeu s-ar indoi de El, ce motiv ar fi avut profetul pentru a discuta atat de mult cu Dumnezeu, despre nedreptatea care avea loc pe pamant. Credea profetul ca Dumnezeu isi uitase poporul? Cred ca pe masura ce ne apropiem de sfarsit vom avea nevoie din ce in ce mai mult sa ne dezvoltam credinta, adica increderea in Dumnezeu. Exista multe persoane si multe lucruri pe care nu le intelegem in viata asta. Misterul durerii este unul din acele lucruri. Dar cu toate ca nu intelegem, avem nevoie sa ne credem.

In capitolul 11 din Evrei gasim descrierea credintei. Si descrierea aceasta nu este teoretica, ci ne sunt oferite exemple de personaje biblice care au avut incredere. Si toate personajele acestea au un numitor comun, si anume, faptul ca au mers cu Dumnezeu. Enoh si Avraam sunt doua exemple tipice care explica experienta de a merge impreuna cu Dumnezeu.

Atunci când mergi cu Dumnezeu incepi sa-L cunosti, si când Il cunosti incepi sa ai incredere in El. A merge cu Dumnezeu in ziua de astazi inseamna a te ruga, a studia zilnic si a face lucrare misionara.

Fara experienta zilnica, nu vei putea dezvolta experienta cu Dumnezeu. Dacă nu te increzi in Dumnezeu este normal sa te intrebi, atunci când suferi, de ce? Dar dacă te increzi in Dumnezeu vei plange, pentru ca te doare. Dar vei intelege ca, chiar dacă tu nu intelegi, ceea ce ti se intampla este cel mai bun lucru pentru tine.

In partea a 4 a a studiului vom discuta despre capitolul 3 din Habacuc. Când profetul Habacuc a inceput sa scrie cartea se alina in acea vale si nu Il intelegea pe Dumnezeu. Atunci s-a dus pe munte pentru a cauta raspun pentru lucrurile pe care nu le intelegea. Acolo pe munte, El a vazut slava lui Dumnezeu, si invata ca trebuie sa se increada: cel neprihanit va trai prin credinta. Atunci incepe sa sara ca un cerb:

Habacuc 3:19 „Domnul Dumnezeu este taria mea; El imi face picioarele ca ale cerbilor, si ma face sa merg pe inaltimile mele.”

La ce inaltimi se refera? Acum profetul se ridica deasupra indoielilor, la inaltimea pe care i-o da increderea in Dumnezeu, unde singurul lucru care te intereseaza este ca te afli in siguranta in bratele Domnului.

Dar exista un detaliu in viata lui Habacuc. Circumstantele sunt aceleasi: nedreptatea, violenta dar el si-a schimbat atitudinea, el traieste prin fagaduinte nu prin explicatii. Cu alte cuvinte, a invatat sa se increada in Dumnezeu. Capitolul 3 din Habacuc este un psalm de rugaciune. Rugaciunea profetului este de inchinare si slava. Este o cantare de incredere in ciuda faptului ca distrugerea este aproape.

Habacuc 3:17-18 Pentru mine acesta este unul din textele cele mai valoroase care vorbesc despre increderea in Dumnezeu.

„Chiar daca smochinul nu va inflori, vita nu va da nici un rod, rodul maslinului va lipsi, si campoale nu vor da grana, oile vor pieri din staule si nu vor mai fi boi in grajduri, eu tot ma voi bucura in Domnul, ma voi bucura in Dumnezeul mantuirii mele!”

As putea sa spun acelasi lucru: Doamne chiar daca nu mai am bani, nici sanatate, nici casa, nici un loc de munca, totusi ma voi bucura in Tine. Ce declaratie! Dar aceasta este posibil doar cand abandonam valea comoditatii si urcam pe muntele unde este prezenta lui Dumnezeu pentru a asculta vocea Mantuitorului.

Rezumatul acestei carti si implicatiile practice pe care le are sunt urmatoarele: este posibil sa punem la indoiala ceea ce face Dumnezeu cu respect si reverenta. Chiar cred ca este necesar, trebuie sa mergem la El si sa-I spunem ca nu intelegem ce se intampla cu viata noastra. De multe ori nu ne este prea clar ce ni se intampla, mai ales atunci cand mergem prin valea durerii sau cand ni se pare ca dusmanii nostri prospera in timp ce noi, care facem tot ce putem pentru Dumnezeu, de-abea mergem. Cartea lui Habacuc afirma ca Dumnezeu este Suveran si Atotputernic, si ca detine controlul asupra tuturor lucrurilor. Noi nu trebuie decat sa asteptam in liniste si sa recunoastem ca El este la lucru, chiar daca noi nu Il simtim. El este cine zice ca este si isi va indeplini fagaduintele. El ii va pedepsi pe cei nedrepti la timpul potrivit. Chiar si atunci cand nu putem sa-L vedem, El se afla pe tronul Universului. Sa nu uitam niciodata ce spune Habacuc 3:19

„Domnul Dumnezeu este taria mea. El imi face picioarele ca ale cerbilor si ma face sa merg pe inaltimile mele.”

A merge pe inaltimi inseamna a merge in locurile inalte cu El. Acolo vom fi departe de durere chiar daca suntem inconjurati de probleme. Acolo, pe inaltimi, ne vom afla in bratele Sale. Chiar daca va trebui sa plangem, acolo pe inaltimi El va sterge lacrimile noastre. Doar ca, de multe ori, pentru a ajunge acolo, trebuie sa trecem prin suferinta si durere. Daca ne incredem in El vom ajunge acolo unde El vrea sa ne duca, pe inaltimi.

Nu te descuraja daca in acest moment durerea este in viata ta. Momentele fericite se scurg ca nisipul printre degete. Momentele fericite trec dar Dumnezeu ne-a promis ca momentele triste vor trece si ele. Asa ca crede-te in Dumnezeu. Daca trebuie sa plangi, fa-o. Dar plangi pe bratul lui Isus. Lasa durerea sa te faca sa cresti, nu sa te distruga. Tu esti fiul sau fiica lui Dumnezeu. Esti ca aurul si cand focul durerii trece peste aur, il curata. Daca in acest moment suferi, maine va fi totul diferit. Norii care intuneca ziua vor trece si tu vei zambi privind soarele. Nu te descuraja!

Domnul sa te binecuvanteze!

